

Redaktora sleja

Nu jau kā apritējis gads, kopš tās dienas, kad esam sākuši strādāt pie skolas avīzes "Ķeguma skolēns". Tas ir pārāk maz, lai runātu par konkrētu pieredzi avīzes tapšanā un izveidē, taču galvenās vadlīnijas avīzes veidošanā ir iezīmējušās. Ir prieks par avīzes radošo komandu, kas ir mani klasesbiedri Dāvis Sproģis, Ieva Ozolniece un skolotāja Katrīna Rotgalve. Paldies par šīs avīzes tapšanu arī Gerdaļ Kočkerei, Marijai Lūsei un Lindai Kārklīnai. Īpašs paldies arī vecāku pārstāvim Mārcim Loginam, kurš mums deva padomus, kādā maketēšanas programmā noformēt un izdot avīzi.

Ir prieks, ka mūsu starpā ir cilvēki, kuri apraksta skolas notikumus, kuri izpauž sevi dzejā, fotogrāfijās un cita veida publicistikā.

Nākamajā gadā ceram, ka mūsu avīzes autoru loks paplašināsies, biežāk iznāks jauni avīzes numuri, kā arī šādi pilnveidosimies. Lai mums visiem kopā veicas!

Agate Šaicāne

Basketbols

2014. gada 3. februārī Ķeguma Komerccnovirziena vidusskolas sporta zālē norisinājās basketbola sacensības, kurās, par nelaimi, piedalījās tikai divas komandas – zēni no 12. un 9. klases. Devīto klašu meitenes arī bija gatavas basketbola spēlei, bet nebija pretinieku, kas cīnītos pret viņām.

Basketbola spēli tiesāja mūsu pašu sporta skolotājs Arturs Ābols, kurš sekoja līdzi katrai kustībai un pienācīgi visu novērtēja.

Lai arī divpadsmitie ar pamatīgu punktu pārsvaru (36 pret 9) uzvarēja devīto klasi, arī viņi turējās līdzī lielākajiem un spēlēja ar atdevi. Spēle bija izdevusies un neesošo konkurentu dēļ sacensības izvērtās par draudzīgu spēli, kā arī tika pavadīta sportiska un jautra pēcpusdiena.

9. a klases skolniece Linda Kārklīņa

Otrais semestris Ķeguma komercnovirziena

Kā jau katru gadu, arī šajā mācību gadā mūsu skolas Skolēnu padomes radošie pārstāvji ir smagi strādājuši, lai parūpētos par interesantu un daudzveidīgu dzīvi mūsu skolā. Bet kas tad mūs īsti sagaidīja?

Semestra sākumā ikvienam skolēnam bija iespēja realizēt savas oriģinālākās, ekstravagantākās, pārsteidzošākās un neparastākās idejas, veidojot tērpus Avangarda modes skatei.

Pavasaris iesākās ar piedalīšanos pozitīvo svētku – Masleņicas – organizēšanā, taču, lai mums sarūpētās izklaides būtu arī izglītojošas, tikāmies ar dzīvnieku pētnieci, „lāču mammu”, V.Vītolu.

Skaistajā aprīlī mēs rūpējāmies par vidi, jo piedalījāmies Lielajā talkā – katrs pēc savas izvēles un iespējām. Mūsu Skolēnu padomes izlase aktīvi piedalījās starpnovadu skolēnu pašpārvalžu sporta dienā Birzgalē. Līdzīgi kā martā, arī aprīlī mēs tikāmies ar interesantu cilvēku, šoreiz ar „Latvijas cilvēku” H.Jaunzemu, bet īpaši zinātkāriem skolēniem tika rīkota arī Erudīcijas pēcpusdiena.

Par silto maiju Skolēnu padome bija īpaši domājusi, aktīvi palīdzot Sporta dienas „Izved skolu laukā!” organizēšanā, taču dažas solītās aktivitātes, piem., neparastais čību maratons, gada labākā skolotāja nominēšana, mūs pārsteigs jau nākamajā mācību gadā! Maijā netika aizmirsti arī vairāki īpaši svētki – Eiropas diena un Ģimenes diena, kas bija piepildīti radošiem pārsteigumiem!

Lai arī tikai maza daļa no notikušajiem pasākumiem pieminēta šajā rakstā, domāju, ka otrais mācību gada semestris mūsu skolā tiešām bija pasākumu bagāts, tāpēc - novērtēsim mūsu čaklo skolēnu un skolotāju paveikto darbu!

Rakstu veidoja Gerda Kočkere

AVĪZES KOORDINATORA SLEJA

Šī gada janvāra beigās, kad visi interesenti ar pirmo skolas avīzes numuru jau bija iepazinušies, saņēmām ne tikai atsauksmes, laba vēlējumus, uzmundrinājumus, bet arī norādes uz kļūdām un noderīgus padomus tālākā darba procesa organizēšanai. Paldies visiem, kas rakstīja!

30.janvārī skolas avīzes redakcijā viesojās mūsu skolēnu vecāks, visaktīvākais atbalstītājs (kura padomi vienmēr zelta vērtē) – Mārcis Logins. Darbīgā atmosfērā analizējām pirmā numura veiksmes un neveiksmes, komandas organizēšanas principus, aktualizējot pienākumu sadalīšanas jautājumu. Visvairāk ideju radās avīzes vizuālā izskata, izkārtojuma - dizaina jomā. Dāvis Sproģis pēc sarunas atzina: „Ieguvu daudz zināšanu un saņēmu vairākus ļoti noderīgus padomus!” – īsi un konkrēti. Es pievienojos viņa teiktajam, jo šī patiešām bija ļoti vērtīga diskusija.

Mums bija daudz ideju avīzes nosaukuma jaunajam, krāsainajam izskatam – zīmējām, prātojām, atteicāmies no uzzīmētā, zīmējām atkal, līdz beidzot tapa tāds nosaukuma dizains, ar kuru esam apmierināti!

Esam iesākuši mainīt avīzes izskatu, sleju izkārtojumu, taču vēl daudz jāmacās un jāmaina, lai būtu tā, ka gan mums pašiem, gan jums patiktu.

Zinām, ka neesam izdarījuši visu, ko no mums gaida lielie, gudrie; zinām, ka esam izdarījuši šobrīd iespējamo – tik, cik cilvēku, zināšanu un materiālie resursi ļāvuši.

Laika gaitā vēlmi palīdzēt avīzes tapšanā izrādīja dažādu klašu skolēni, kurus, cik nu varējām (cik viņi paši vēlējās) iesaistījām, taču, aktīvisti ar laiku saprata, ka korespondenta darbs nav viegls, bet atbildības nasta vēl smagāka - ir jāgrib, jādara. Tad nu arī mācījāmies – darīt, organizēt, rakstīt, aptaujāt.

Bija iecerēta intervija skolas veiksmīgās akreditācijas sakarā, taču radošie plāni neīstenojās – visi aizņemti darbos tik intensīvi, ka brīvs brīdis ne intervētājam, ne intervējamajam neatradās.

Priecājamies, ka mūs atbalstīja gan skolēni, gan skolotāji – veidojot, iesniedzot rakstus, piem., par Projektu dienām.

Jūsu virtuālajā pastkastītē (pie daža arī taustāmā formā) nokļuvis tikai 2.avīzes numurs – ne daudz, ne maz. Lai gan sākumā plānojām izdarīt vairāk, laiks ieviesa savas korekcijas – pirmajā vietā mācību darbs, tikai tad viss pārējais. Bet „visa pārējā” saraksta augšgalā daudzi skolas un ārpusskolas pasākumi.

Ja sākumā domājām, ka avīzē publicēsim aktuālāko informāciju, sapratām, ka tas nav reāli iespējams, jo pasākumu un notikumu pārāk daudz, korespondentu pārāk maz, bet cilvēki visvairāk komunicē tieši virtuālajā realitātē, nevis lasa avīzes. Tā kā mēs vēl tikai apgūstam šo pienākumu, amatu – veidot avīzi, tik ātri reaģēt uz straujās ikdienas izaicinājumiem mums vēl neizdodas. Ideja – publicēt mūsu avīzi pašu veidotā skolas avīzes mājas lapā – nekur nav pazudusi, tā gaida avīzes redakcijas brīvo laiku!

Šogad bijām nolēmuši – mūsu avīze būs kā žurnāls, kā hronika, kā spilgtu mirkļu atspoguļojums un radošo izpausmju realizācija, par mums nozīmīgo šodienā, zinot, ka drīz vien ik teikums un fotogrāfija atradīs nozīmīgu vietu mūsu skolas vēsturē. Taču mūsu mērķis nākamajam mācību gadam ir grūtāks – strādāt tā, lai jūsu rokās skolas avīze nonāk ik mēnesī!

P.S. Mans galvenais uzdevums 2.mācību pusgadā bija nostabilizēt avīzes veidotāju komandu un ļaut tai rīkoties patstāvīgi, nevis visu lemt un darīt skolēnu vietā, jo zinu, ka tikai darot var sajust, kā tas ir – darīt!

Paldies visiem, kas palīdzēja 2.avīzes numuram ieraudzīt saules gaismu – manai radošajai komandai, lielajiem un mazajiem korespondentiem un Sandrai Bērziņai, kas koriģēja tekstus!

Uz tikšanos septembrī!

Katrīna Rotgalve

Barikāžu laiks

Barikāžu laiks – 3. klase intervē savus ģimenes locekļus

Mans tētis barikādēs nepiedalījās. Viņš tajā laikā bija 15 gadus vecs un vecāki viņu uz barikādēm nelaida. Manai mammai bija 12 gadi, un viņa barikādēs nepiedalījās.

Es par šo tēmu zinu, ka barikādes sākās 1991.gadā - no 13. līdz 27. janvārim. Apmēram 500000 cilvēku piedalījās barikādēs, lai atbalstītu Latvijas neatkarību un stātos pretī PSRS milicijas specvienībai OMON. No manas ģimenes barikādēs vēl piedalījās opis, tēta un mammas vecākie brāļi. Tēta vecākie brāļi palīdzēja apsargāt Latvijas televīziju. Viņi cauru diennakti kailām rokām, vēsu prātu un karstu sirdi sargāja Latviju.

Daniels Ratkevičs

Barikāžu laiks cilvēku atmiņās

Intervē: **Matīss Zābers**

Matīss: Ko tu vari pastāstīt par barikādēm?

Vectēvs: Sajūta nebija patīkama, jo visa Rīga bija barikādēs. Pirmajā dienā tiku aizsūtīts uz Salu tiltu ar savu traktoru T-150. Rīgas galvenie objekti tika apsargāti. Katrs rajons tika sadalīts objektos. Vakarā devos apsargāt TV torni. Pirmajā dienā tika nogalināti R. Mūrnieks, kā arī tika sašauts autobuss un 700 traktori. Pa dienu uz tilta bija traktors, kas bija pilns ar blokiem. Cilvēki pienesā padzerties, paēst un pat cigaretes. Vakarā pie TV torņa tika aizdedzināti uguns kuri, klausīts radio, malkota silta tēja, ēsts turpat pagatavots ēdiens. Vakaros lielā tehnika tika pagriezta uz Daugavas pusi, lai pa ūdeni netiktu omonieši. Kuģīši uz ūdens arī tika apsargāti. Otrā dienā cēlu dzelzs barikādes, jo tika dots uzdevums. Gaisā lidoja helikopters un skaļrunī teica, lai atbrīvo ceļu uz Uzvaras laukumu. Pāris dienas vēlāk tika nogalināti N.Slapiņš un G.Zvaigzne. Pa Rīgu dzīvoju nedēļu. Mans galvenais apsargājamais objekts bija TV tornis. Vecmamma: Barikāžu laikā Rīgā bija tikai vienu diennakti, jo mājās bija palikuši bērni. Pa dienu staigāju pa Vecrīgu, kur uz katra stūra tika kurti uguns kuri. Baznīcās tika aizlūgts par bojāgājušajiem reportieriem. Uz ielām dalīja maizītes un siltu tēju. Vakarā devos pie vīra, kas apsargāja TV torni. Sajūta bija ļoti nepatīkama, jo nezināju, kas mani sagaida aiz nākamā stūra. Onkulis: Kolhozā tika meklēti brīvprātīgie, kas vēlas doties uz Rīgu. Es piekritu. Pa dienu staigāju pa kolhozu, bet vakarā ar autobusu devos uz Rīgu. Zaķusalā pie televīzijas torņa kurinājām uguns kursos, gar Daugavu vilkām drāti. Palīdzēju salikt bloku, piegādāju malku. Kad viss tika padarīts, pie uguns kura dziedājām dziesmas un klausījāmies radio. Rīgā bija četras dienas. Pirmā bija diezgan baidīga, jo nezināju kā būs, bet pārējās jau bija diezgan interesantas.

Intervija ar mammas tanti Ausmu

Laura Millere: Ko Tu atceries par barikādēm?

Ausma Leščinska: No visām Latvijas malām uz Rīgu bija sabraukuši cilvēki, pārsvarā zemnieki ar lauksaimniecības tehniku. No lauksaimniecības tehnikas veidoja barikādes Rīgas svarīgākajās vietās – pie pasta, televīzijas torņa, radio, preses nama, dzelzceļa un ostas.

L.M.: Vai Tu arī piedalījies barikādēs?

A.L.: Tajā vakarā bija ļoti auksti un rīdinieki gāja atbalstīt zemniekus ar maizītēm un siltu tēju vai dziesmām. Es ar savu mūzikas grupu dziedājām dziesmas. Vēlāk visu mūsu grupu apbalvoja ar barikāžu ordeņiem.

L.M.: Paldies par interviju!

A.L.: Lūdzu!

Atceras, ko katrs darīja Barikāžu laikā

Mamma man nevar daudz pastāstīt par barikāžu laiku, jo viņa bija piecus gadus veca. Oma mājās auklēja mammas mazo brālīti, kuram nebija pat gadiņš. Opis strādāja Lielvārdes glābšanas stacijā. Viņš nevarēja pamest savu darba vietu. Pieaugušie sekoja satraucošajiem notikumiem pa televizoru.

Tētim bija septiņi gadi, kad bija sācies barikāžu laiks. Viņš kopā ar mammu un māsām brauca ar mašīnu uz Rīgu pēc zālēm. Viņiem bija jābrauc caur Jūrmalu. Tur bija pilns ar tankiem un omoniešiem, kas savus ieročus bija notēmējuši pret cilvēkiem. Tētis, to visu redzot, bija ļoti nobijies un stundu nerunāja. Atpakaļ uz mājām viņi brauca pa Salu tiltu, kad tieši ieņēma Tv torni. Un tomēr viņi nokļuva mājās sveiki un veseli. Nokļuvuši mājās turpināja skatīties Tv, lai zinātu, kas notiek Rīgā un kas ir jauns (jaunumi).

Lāsma Speldziņa

Intervija ģimenē - „Barikādes”

- Kad tas bija?
- Tas bija 1991.gada 20.janvārī.
- Kas ir barikādes?
- Cilvēki taisīja barikādes no mašīnām, lieliem lauku traktoriem, no lieliem koku blukšiem.
- Kāpēc taisīja barikādes?
- Bija atjaunota Latvijas neatkarība, bet svešas zemes armijas ar Interfronti gribēja neatkarību gāzt.
- Kā sargājāt neatkarību?
- Visa Latvijas tauta, arī krievi un ukraiņi, un citi devās uz Rīgu sargāt neatkarību. Cilvēki pēc darba sēdās mašīnās, paņēma siltas drēbes. Turp devās arī smagās mašīnas ar šķembām, visa liela tehnika.
- Kā jūs jutāties?
- Visi bija ļoti draudzīgi. No apkārtējām mājām nesa karstu tēju, zupu, kotletes, kartupeļus. Cilvēki bija gatavi atdot visu, lai pasargātu Latvijas neatkarību.

Raivis Pavlovs

Intervējot vecākus

Laura: Vai tu biji uz barikādēm?

Mamma: Jā, es divas nakts dežūrēju Zaķusalā pie televīzijas kompleksa.

Tētis: Jā, piedalījies, trīs dienas.

L: Vai tev bija bail?

Mamma: Nē, nebija.

Tētis: Nebija bail.

L: Ko tu tur darīji?

Mamma: Iepazinies ar sabraukušajiem cilvēkiem, sildījies pie uguns kuriem un dziedāju kopā ar visiem.

Tētis: Piedalījies pasākumos Vecrīgā, Doma laukumā.

L: Vai pārējie bija satraukti?

Mamma: Nē, visi bija mierīgi, priecīgi un draudzīgi.

Tētis: Cilvēki, kas pulcējās Vecrīgā, bija patriotiski noskaņoti, satraukumu neizrādīja.

Laura Teikmane

Kā es mammu intervēju

Ginters Jukna: Mamma vēl bija maziņa, kad notika šis traģiskais notikums, un viņa daudz neko nesaprata. Tajā laikā viņa dzīvoja pie savas vecmammās laukos un ļoti baidījās, ka lielle tanki varētu iebraukt pie viņiem pagalmā un nodedzinātu māju. Viņa stāstīja, ka ar šausmām skatījies, ko rādīja pa televīziju. Viņa atceras žurnālistus, ko nošāva, kā lodes lidoja, kā cilvēki muka, lai paliktu dzīvi. Atceras lielos betona klučus, kas vēl pēc tam bija redzami Rīgas ielās. Arī manas vecmammās brālis piedalījās barikādēs.

Redakcijas komentārs: Paldies 3. klasei par iniciatīvu!

Rubriku veidoja, rakstu apkopoja Līga Bērziņa, Linda Kārklīņa, Anete Kļava un Katrīna Rotgalve.

SKAISTA IEPAZĪŠANĀS

28. janvārī 9. komercklases skolēni devās ļoti aizraujošā un jaunu iespaidu piepildītā ekskursijā uz skaisto Dailes teātri un Latvijas 1991. gada barikāžu muzeju. Ekskursija pa Dailes teātri, kurā mūs iepazīstināja ar kultūras menedžmenta profesiju pārstāvju ikdienu, izvērtās par īstu piedzīvojumu. Visa komercklase varēja šķietami izdzīvot aktieru un teātra darbinieku ikdienu. Mēs aplūkojām visas trīs teātra zāles, aktieru grimētavu un citas interesantas teātra telpas. Krāšņās un piesātinātās atmiņas par Dailes teātri vēl ilgi paliks mūsu sirdīs, un ne vienam vien skolniekam radās liela interese par šīm radošajām profesijām. Pozitīvu emociju pārpildīti, mēs turpinājām savu ceļu uz Latvijas 1991. gada barikādēm veltīto muzeju Vecrīgā. Tur mēs varējām sīki izpētīt 1991. gada notikumu sekas un cēloņus, kā arī pārbaudīt sevi. Muzeja pievilcīgais un pārdomātais interjers, kā arī gida interesantais stāstījums mūs it kā iesēdināja laika mašīnā, kura traucās uz 1991. gadu. Lielākā daļa skolēnu pēc šī muzeja apmeklējuma

atzina, ka ir tiešām sajūsmināti un ieteiktu šo vietu apmeklēt katram. Kopumā ekskursija bija skaista un neaizmirstama. Liels paldies skolotājam, ar kuru kopā

devāmies šajā braucienā – Aigai Gūtmanei, skolas sociālajai pedagoģei Ingai Vairogai, kura sastādīja mums lielisku kompāniju ekskursijā, 9. klases skolniecei Lainei Grūbei par izdevušos ideju ekskursijai un, protams, visiem, kas mūs tik jauki uzņēma Dailes teātrī un barikāžu muzejā!

9. klases skolniece Gerda Kočkere

PROJEKTU DIENU PIEDZĪVOJUMI SKOLĀ

Raksta 1.a

Grāmata ir zināšanu pamats. Tādu secinājumu izdarījām mēs – 1.a klases skolēni. Projektu dienās veicām daudzus darbus – piedalījāmies Grāmatu svētkos, meklējām savu tautasdziesmu, piedalījāmies skatuves runas konkursā, svinējām Ābecītes svētkus.

Pirmā projektu nedēļa ir beigusies, gaidīsim nākošo!

1.a klases kolektīvs ar audzinātāju Edīti Dārznieci

Raksta 2.a

Arī mūsu klasē projekta "Draugos ar grāmatu" dienas notika vienlaicīgi ar citām projekta grupām. Projekts jau ar tā pirmo dienu izvērsās bezgala interesants un ļoti noderīgs katram bērnam. Domājams, ka to sekmēja izvēlētais mērķis: rosināt katrā skolēnā vēlmi paplašināt savu zināšanu un redzesloku caur lasīšanu, caur izlasītā uzburšanu un izdzīvošanu sevī. Runājām, lasījām, zīmējām, priecājāmies. Katrs audzēknis izveidoja savu „Zīluku”. Jauki sakrita, ka projekts bija ievērojamās rakstnieces un bērnu pasaku tēlu mākslinieces Margaritas Stārastes 100.dzimšanas dienas gaidās. Iepazināmies gan ar M.Stārastes daudzajiem darbiem, gan ar viņas īpaši mīlo, neatkārtojamo ilustrēšanas manieri.

Daudz runājām par lasīšanu vispār. Apmeklējām skolas bibliotēku. Mums ir patiesš lepnums, ka mūsu klases skolēns Gustavs Krišs Grandāns ir čaklākais lasītājs sākumskolā! Arī citi skolēni cenšas ņemt grāmatiņas, lasīt tās un nu arī izdarīt piezīmes "Zīlukā"!

Runājām arī par savu mīļāko grāmatu varoni. Klasē un skolā piedalījāmies sākumskolas daiļlasītāju konkursā, kur 2. – 3. klašu grupā 1.vietu skolā ieguva mūsu klases skolniece Justīne Aldersone! Gatavojāmies 1.klases Ābeces svētkiem, jo arī tie ir ļoti cieši saistīti ar grāmatām.

Projekta ietvaros pārbaudījām arī paši sevi, kā mums lasīšana veicas tīri tehniski, kā mēs uztveram lasīto. Prieks atzīt, ka šajā jomā ar 2.a klasi viss ir kārtībā! Mēs visi kopā sakām: „Jā, šīm interesantajām dienām!” Un lai mums visiem veicas lasīšanā!

2.a klases vārdā audzinātāja Anita Brinka

Raksta 3.klase

Kā jau visi, arī 3.klases skolēni piedalījās projektu dienās. Projekta sākumā tika izvirzīts mērķis un uzdevumi, pēc tam katrs stāstīja citiem par savām mīļākajām grāmatām un to varoņiem, veica dažādus uzdevumus. Pa vidu radošajai darbošanās norisinājās valsts diagnostikas darbs, kurā visi jutās mazliet kā eksāmenā. Taču kā interesantāko audzēkņi atceras, ka klasē no galdiem, krēsliem, segām un spilveniem izveidoja istabas, kurās klusas mūzikas pavadījumā lasīja savas mīļākās grāmatas. Protams, arī viņi gāja apsveikt pirmo klasi Ābeču svētkos un viesojās arī pie 4. b klases, kur redzēja skaistas ilustrācijas un bija iespēja arī pavingrot kopā ar viņiem.

Secinām, ka projektu dienas bija tiešām izdevušās!

No 3.klases kolektīva pierakstiem

Raksta 4.b

Izdarītais projektu dienās.

Pirmajā projektu dienā mēs uzzinājām par Margaritas Stārastes interesanto dzīvesstāstu un to, ka viņai nesen apritēja 100 gadi.

Otrajā projektu dienā klasi apciemoja skolnieces Anastasijas mamma, kura palīdzēja mums liet sveces. Mēs uztaisījām arī klases sveci – sārtu eņģelīti. Eņģelītis tika liets speciālā formiņā un tas izdevās tik mīļš, ka to negribas dedzināt!

Trešajā projektu dienā mēs paņēmām savas mājturības stundā izveidotās mīklas un devāmies uz Ābeču svētkiem. Tur mēs apsveicām pirmklasniekus, nodziedot dziesmu Do – Re – Mi un uzdāvinot savas mīklas! Pēc tam pabeidzām veidot savus M.Stārastes grāmatu tēlus.

Ceturtajā projektu dienā mēs sagaidījām pirmo un trešo klasi un prezentējām savus zīmējumus. No viņiem uzzinājām arī to, ka cilvēks jau 40 gados ir vecs! Pēc tam izgājām gaitenī un katrs pastāstījām stāstiņu, un parādījām vingrojumu no grāmatas „Arī mēs tā varam!”

Mums ļoti patika projektu dienas!

4.b klases skolēni

Protams!

Mēs, 7.^c, projekta dienās veidojām *angļu valodas stūrīti*, bet, protams, vēl kārtīgi pabeigts nav, jo īsti arī laika nav.

Uz šī plakāta varēs redzēt gandrīz visu, kas ir Anglijā, kā, piemēram, simbolus, karalisko ģimeni, alfabētu, un citas interesantas lietas. Mūsu skolotāja jau sen cerēja uz tādu, bet redz', ka nekad nesanāca to izdarīt, tāpēc mūsu skolotāja mums palūdza palīdzēt un piepildīt viņas sapni. Un mēs, kā viņas klases audzināmie bērni, viņai, protams, palīdzējām un pirmajā projekta dienā jau ķērāmies pie taisīšanas. Protams, arī daži no klases zēniem palīdzēja izdekorēt klasi Valentīndienai, un tā pagāja mūsu projektu dienas.

7.klases kolektīvs

Raksta 7.b

2014. gada Projekta dienu tēma septītajām klasēm bija „Draugos ar grāmatu”. Katrs no 7.b klases skolēniem izlasīja kādu daiļliteratūras grāmatu. Pirmajā projekta dienā mēs atnācām uz klasi ar savām grāmatām un sākām veidot aprakstus par izlasītajām grāmatām: darba nosaukums, autors, daiļdarba tēma, galvenā doma, problēmas, īss satura pārstāsts, atziņas pēc grāmatas izlasīšanas. Lai darbs ritētu ātrāk un veiksmīgāk, mēs devāmies pēc datoriem. Gandrīz katrs tika pie datora, un mēs varējām sākt darbu pie grāmatas apraksta veidošanas. Darba gaitā mēs sarunājamies par grāmatām, precizējam ko, kurā punktā ir jāraksta, interesējamies kā kuram veicās. Laiks paskrēja ātri un, saglabājot visu, ko paveicām, saņēmām uzdevumu – uz nākamo projekta dienu atnest gatavu aprakstu.

5. februārī skolēni gatavoja informāciju par literāriem žanriem. Informācija tika meklēta enciklopēdijās, vārdnīcās, kā arī internetā. Kad visi bija gatavi, tad vajadzēja prezentēt sagatavotu materiālu: pastāstīt par savu žanru un izlasīt savu piemēru. Pēc prezentācijas bija viktorīna, kur vajadzēja nolasīt tekstu un noteikt žanru. Viktorīnā mums bija interesanti un viegli atbildēt uz jautājumiem. Šajā dienā sagatavojām anketu, lai uzzinātu, kāda ir interese par grāmatu lasīšanu mūsu skolā.

No 145 skolēniem 75 – patīk lasīt un 70 – nepatīk; lasa stāstus - 63, romānus – 52 un pasakas - 28. Bērniņas grāmatas bija ļoti dažādas, bet 25 skolēniem tā bija par Vinniju Pūku. Žurnālus „Ilustrētā Zinātne” un „Ilustrētā Junioriem” – 15, „Sīrups” – 23, bet jaunākās ziņas pārsvarā visi lasa internētā - 132 aptaujātie.

11. februārī abas 7. klases devās ekskursijā uz Jelgavas tipogrāfiju. Ekskursija bija ļoti interesanta, jo mēs redzējām, kā veidojas grāmatas. Mums izrādīja visas mašīnas un aparāturu, kas ir iesaistīti grāmatu veidošanas procesā. Mūsu acu priekšā mašīna grieza lielās loksnes lapās, cita mašīna iespieda grāmatu vākos. Beigās mēs varējām paņemt daudz dažādas lapas uz skolu.

17. februārī notika šī gada pēdējā projekta diena. Šajā dienā mums bija dažādas nodarbes. No rīta bija dots laiks sagatavot pilnībā aprakstus par izlasīto grāmatu. Tad mēs sakārtojām klasē galdus, lai varētu visi sēdēt aplī. Pēc tam mēs uzklājām galdu un uzsildījām ūdeni, lai varētu iedzert tēju vai kafiju. Mēs sagaidījām vecākus - bija atnākušas Mariannas un Kristapa mammas, kuras labprāt iesaistījās sarunā par grāmatām. Vēlāk mēs sēdējām pie galda, sarunājamies un stāstījām par savu izlasīto grāmatu. Pasākums bija izdevies!

Paula Paegle, Marianna Grižibovska, Ērika Apine un Māris Freibergs 7.b

KOMERCSKOLU SALIDOJUMS

Kā jau katru gadu, arī šogad tika rīkots komercskolu salidojums. Šoreiz mums bija iespēja doties uz pasakaino Jūrmalu, uz Jūrmalas Valsts ģimnāziju. Mūs uzņēma draudzīgi, varētu pat teikt, ar atplestām rokām. Cilvēki bija ļoti pozitīvi un atsaucīgi. Mums tika ierādīts kabinets, kurā varējām iekārtoties kā mājās, un tad jau devāmies uz salidojuma atklāšanu. Pēcāk bija pusdienas, kuras, starp citu, bija pasakainas!

Tālāk bija paredzēts izbrauciens, kur visas četras skolas bija sadalītas pa pāriem un devās uz diviem dažādiem uzņēmumiem. Mūsu skola bija kopā ar Saldus 2. vidusskolu, bet otrā grupā bija V. Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzija un Aizputes vidusskola, un es varu droši teikt, ka viņi ir atvērti un jautri cilvēki. Ļoti ātri atradām kopīgu valodu, lai gan no sākuma kautrējāmies viens no otra.

Mūsu pieturas punkti bija uzņēmums SIA "Jūrmalas Mežaparki", kur mums ar radošu pieeju tika pastāstīts, kā tiek ražoti kvalitatīvi un droši bērnu spēļu laukumi; Hotel Jūrmala SPA, kur mēs varējām iejusties klientu izjūtās un izstaigāt labākos apartamentus, palūkoties uz skaisto saunas un baseinu nodaļu un pastaigāt pa viesnīcu, apbrīnojot tās krāšņumu un izsmalcinātību.

Pēc tam mēs devāmies jaukā pastaigā pa Jūrmalas pilsētu. Aplūkojām senlaicīgās ēkas (tajos laikos villas) un pavērojām, kā dzīvo Jūrmalas iedzīvotāji. Iegājām Vitālija Jermolajeva gleznu teātrī un bijām šokēti, jo šis mākslinieks savas gleznas zīmē ar īpašām krāsām, kuras spīd neona gaismās, un tas rada grandiozu efektu. Protams, neiztikām bez pastaigas līdz jūrai. Skats uz jūru bija brīnišķīgs.

Pēdējā vieta, uz kuru aizbraucām, bija Dzintaru mežaparks. Šajā parkā ir arī skatu tornis, kurš ir 36 metrus augsts ar 12 platformām dažādos augstumos. Bez šaubām, tikai visdrosmīgākie uzdrīkstējās tajā uzkāpt līdz pašai augšai. Citi apstājās uz kādas no zemākajām platformām. Bet viņus pilnīgi var saprast, jo no zemes tornis neizskatās tik augstu, kā tajā brīdī, kad pa to kāpj augšā.

Tad jau bija pienācis laiks, kad jādodas atpakaļ uz salidojuma vietu. Atkal devāmies uz skolas ēdnīcu, kur baudījām kārtējo gardo maltīti. Paldies par to pavārītēm, kuras smagi strādāja, lai izpatiktu mūsu vēderiem!

Pēc kārtīga launaga devāmies uz lielo sanāksšanas telpu, kur skolas viena otrai dāvāja siltus un mīļus sveicienus. Tad mums bija iespēja skatīties Jūrmalas Valsts ģimnāzijas absolventes izveidoto teātra izrādi. Teikšu godīgi – viena no labākajām teātra izrādēm, uz kādu esmu bijusi!

Visa zāle skaļiem aplausiem sveica režisori. Un tad pienāca ilgi gaidītās vakara aktivitātes – vizītkaršu demonstrēšana, skolu konkurss un diskotēka. Vizītkartes bija dažādas, un radošuma tajā netrūka – cits izveidoja video par ikdienas dzīvi, cits rādīja cīņas mākslu, dziedāja, dejoja, prezentēja – pieejas bija dažādas.

Konkursā skolas tika sadalītas jauktās komandās. Bija piecas komandas un katrā no katras skolas pa vienam cilvēkam. Jautājumi nebija no vieglajiem, bet visi ar tiem tika galā, parādot savas izcilās zināšanas. Protams, uzvarēja draudzība, jo punktu skaits bija ļoti tuvs – divas pirmās vietas un 3 otrās vietas. Pašā vakara noslēgumā tika rīkota diskotēka, kurā piedalījās visi. Sākumā bija tā pagrūtāk sasaukt visus vienā bariņā, bet, jo ilgāk bija notikusi diskotēka, jo vairāk cilvēku sāka rasties un dejot kopā – vienalga, no kuras skolas otrs būtu.

Mūzika bija piemeklēta ļoti precīzi, jo nebija brīža, kad uz deju grīdas nebūtu neviena dejotāja. Kad vakars tuvojās beigām, visi sāka viens no otra atvadīties. Protams, tas bija skumjš brīdis katram, bet, dodoties uz autobusiem, mēs centāmies domāt pozitīvi – būs taču nākamais gads!

Beigās vēlos pateikt lielu paldies skolotājai Aigai Gūtmanei, kura uzaicināja mūsu klasi uz šo brīnišķīgo pasākumu. Liels paldies arī skolotājai Agitai Kaļvai un Vitai Spilbergai, ka papildināja mūsu kompāniju šajā braucienā. Īpašs paldies mūsu bijušajam direktoram Edgaram Viņķim, kurš, tāpat kā mēs, ar lielu prieku un pozitīvu attieksmi devās šajā piedzīvojumā. Un arī mīļš paldies šoferītim, kurš mūs visu dienu vadāja, bet turpināja smaidīt, lai vai kas!

Ar nepacietību gaidīsim komercskolu salidojumu 2015!

Ieva Ozolniece, 10. klase

Avīzes redakcijas aicinājums

Lūdzu, esi vērīgs, lasītāj - ja pamani kādu faktoloģisku vai gramatisku kļūdu, ziņo mums!

Gaidām tavas idejas avīzes 3.numura rakstiem, rubrikām!

Ja vēlies palīdzēt, varam tev piedāvāt korespondenta, fotogrāfa, mākslinieka amatu. Esi drosmīgs, piesakies!

Kontaktinformācija:

katrina.rotgalve@inbox.lv,

agate.saicane@inbox.lv,

ieva.ozolniece@inbox.lv

Redakcija